

KONGREGACJA SPRAW KANONIZACYJNYCH

ARCHIDIECEZJI POZNAŃSKIEJ

SPRAWA BEATYFIKACJI I KANONIZACJI

CZCIGODNEGO SŁUGI BOŻEGO

STANISŁAWA OD JEZUSA I MARYI

(w świecie: Jana Papczyńskiego)

KAPŁANA I ZAŁOŻYCIELA

ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW

POD WEZWANIEM NIEPOKALANEGO POCZĘCIA N. M. P.

(1631-1701)

DEKRET DOTYCZĄCY CUDU

Czcigodny Sługa Boży od Jezusa i Maryi (w świecie: Jan Papczyński) urodził się dnia 18 maja 1631r. w miejscowości Podegrodzie, w Archidiecezji Krakowskiej, w Polsce. Wstąpiwszy do Zakonu Księży Regularnych Ubogich Matki Bożej Szkół Pobożnych, złożył profesję zakonną i otrzymał święcenia kapłańskie. Po opuszczeniu Zakonu, założył Zgromadzenie Księży Marianów pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia N.M.P., dla szerzenia kultu Niepokalanej Matki Bożej, dla wspierania proboszczów w pracy duszpasterskiej i polecenia Bogu w modlitwach zmarłych przebywających w czyśćcu. Zasnął w Panu dnia 17 września 1701 r.

Papież Jan Paweł II w dniu 13 czerwca 1992 r. ogłosił, że Sługa Boży praktykował cnoty w stopniu heroicznym.

Postulatura Sprawy przedłożyła Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych do zbadania - uznane uprzednio za nadzwyczajne - uzdrowienie dziecka, które pani NN., zamieszkała w Polsce, w mieście N., nosiła w swym łonie. W 2000 roku ta sama pani pierwszy raz była w

ciąży, która zakończyła się poronieniem samoistnym. W lutym następnego roku ponownie zaszła w ciążę, której dnia 22 marca o mało nie straciła, także wskutek poronienia. Z tego powodu została przyjęta do szpitala, gdzie wykonano trzy badania ultrasonograficzne, z których ostatnie, z dnia 30 marca, jasno wykazało żywotność płodu i normalny stan pęcherzyka płodowego. Tego dnia została wypisana ze szpitala; jednak dnia 1 kwietnia, ze względu na występujące bóle brzucha, zmuszona została ponownie udać się do szpitala. Badania ultrasonograficzne wykazały, że płód pozbawiony jest czynności serca i dlatego została postawiona diagnoza „poronienia wewnętrznego”. Ponadto zaobserwowano zmniejszenie pęcherzyka płodowego w porównaniu z wymiarami, jakie osiągnął w poprzednich dniach. W międzyczasie, tj. od dnia 28 marca, kilku członków rodziny pani N. i inne osoby, zaczęły wzywać pomocy Bożej, za wstawiennictwem Sługi Bożego Stanisława od Jezusa i Maryi, o pomyślne rozwiązanie tej sprawy. Dnia 4 kwietnia następne badanie ultrasonograficzne nieoczekiwanie wykazało, że płód na nowo odzyskał czynność serca. Uznano natychmiast, że to wydarzenie dokonało się poza działaniem sił natury. W dniu 7 października¹ urodziło się żywe i zdrowe dziecko.

W sprawie tego domniemanego cudu, w latach 2003-2004 z ramienia Kurii N. przeprowadzono dochodzenie diecezjalne, którego ważność jurydyczną potwierdził ta Kongregacja dekretem wydanym w dniu 7 maja 2004 r. Konsulta Lekarska Kongregacji, na sesji w dniu 12 maja 2005 r. orzekła, że prawami nauki nie można wyjaśnić nieoczekiwanego uzdrowienia ciąży - po samoistnym jej przerwaniu przez poronienie wewnętrzne, potwierdzone dokumentami ultrasonograficznymi - której rozwój przebiegł pomyślnie aż do zakończenia naturalnym porodem, bez negatywnych następstw dla płodu. Dnia 20 września tegoż roku miało miejsce Zebranie Konsultorów Teologów, a dnia 2 maja 2006 r. Sesja Zwyczajna Ojców Kardynałów i Biskupów, na której Ponensem (referentem) Sprawy był Jego Ekscelencja Lino Fumagalli, Biskup Sabiny-Poggio Mirteto. Następnie dnia 3 października odbyła się druga Sesja Zwyczajna. Przez obydwie Gremia – tak Konsultorów, jak też Kardynałów i Biskupów – na postawioną wątpliwość czy jest pewne, że z Boskiego zrządzenia dokonał się cud, została udzielona odpowiedź twierdząca.

Po przedstawieniu Papieżowi Benedyktowi XVI dokładnego sprawozdania z tych wszystkich spraw przez niżej podpisanego Kardynała Prefekta, Jego Świątobliwość przyjął i zatwierdził ustalenia Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i w dniu dzisiejszym orzekł: *Uznaje się cud, dokonany przez Boga za wstawiennictwem Czcigodnego Sługi Bożego Stanisława od Jezusa i Maryi (w świecie” Jana Papczyńskiego), Kapłana i Założyciela Zgromadzenia Księży Marianów pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia N. M. P., mianowicie „nieoczekiwane ożywienie² ciąży pani NN., w 7-8 jej tygodniu, po samoistnym jej przerwaniu przez «poronienie wewnętrzne» udokumentowanym ultrasonograficznie, z*

¹ Podana data nie jest zgodna z prawdą (zakradł się tu błąd drukarski). Według dokumentów medycznych urodzenie dziecka miało miejsce 17 października. Poprawną datę w tym dokumencie zawiera orzeczenie Ojca Świętego pod koniec tekstu Dekretu.

² Użyte w oryginale Dekretu włoskie słowo „ripresa” (podjęcie na nowo, wznowienie, ożywienie) przetłumaczono na język polski jako ożywienie, co jednak nie oznacza, że na pewno mamy do czynienia ze wskrzeszeniem! Takiej kwalifikacji powyższy cud nie otrzymał.

postępującym jej rozwojem aż do prawidłowego zakończenia porodem, bez negatywnych następstw dla płodu, który urodził się żywy i zdrowy 17 października 2001 r.”

Dekret ten Ojciec Święty polecił podać do publicznej wiadomości i włączyć do akt Kongregacji Spraw Świętych.

Dane w Rzymie, dnia 16 grudnia Roku Pańskiego 2006.

JÓZEF Kard. SARAIVA MARTINS

Prefekt

L. + S.

+EDWARD NOWAK
Arcybiskup tyt. Luny
Sekretarz